శ్రీలంకలో చీకటి రాజ్యం

కె. బాలగోపాల్

> శ్రీలంక ప్రభుత్వం నడుపుతున్న 'తుదిపోరు' గురించి వాస్తవాలు స్వల్పంగానైనా బయటకు వస్తున్నాయంటే అది శ్రీలంకకు చెందిన పాత్రికేయులు, మానవ హక్కుల ఉద్యమకారుల వల్లనే. వారిలో అధికులు సింహాళీయులే. వారి కృషి చాలా సాహసంతో కూడుకున్నదనడానికి రుజువు జనవరి 8వ తేదీన కొలంబోలో జరిగిన ప్రముఖ పాత్రికేయుడు లసంత విక్రమ తుంగ హత్య.

ఎల్‌టిటిఇ పట్ల సర్వత్రా ఉన్న వ్యతిరేకత కారణంగా శ్రీలంక ప్రభుత్వం నిర్వాకం చర్చకు రాకుండ పోతున్నది. ఇతర సందర్భాలలో యుద్ధరంగం నుంచి రెండు వైపుల వార్తలు కొంతమేరకయినా బయటికొస్తాయి గానీ శ్రీలంకలో కొన్ని నెలలుగా ఆ దేశ ప్రభుత్వం నడుపుతున్న 'తుదిపోరు' గురించిన వార్తలు పూర్తిగా ఏకపక్షంగా వస్తున్నాయి. జనవరి 2వ తేదీన శ్రీలంక సైన్యం కిలినోచ్చిని ఆక్రమించుకుందని విన్నాం. జనవరి 9వ తేదీన ఎలిఫెంట్ పాస్‌ను ఛేదించి ముల్లైత్తివు వైపు పయనమయిందని విన్నాం. జనవరి 25వ తేదీన ముల్లైత్తివు సహితం శ్రీలంక సైన్యం హస్తగతమయిందని విన్నాం. ఈ ఊళ్లన్నింటినీ తాము 'విముక్తం' చేసినట్టు శ్రీలంక ప్రభుత్వం ప్రకటించినప్పటికీ ఎక్కడా ప్రజలు సైన్యం రాకను ఆహ్వానించినట్టుగానీ విముక్తిపొందినందుకు హర్షం వ్యక్తం చేసినట్టుగానీ వినలేదు. ఆహ్వానించడం, హర్షించడం అటుంచి, శ్రీలంక సైన్యం ప్రవేశించేటప్పటికి ఊర్లు పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయాయని వారే చెప్పగా విన్నాం.

మరి ప్రజలంతా ఏమయ్యారు? వెనక్కినెట్టబడ్డ ఎల్‌టిటిఇతో పాటు తామూ వెనక్కి వెళ్లిపోయారు. సైన్యం పురోగమించే కొద్దీ తమిళ ప్రజలు వెనక్కి వెనక్కి –పిల్లా పాపలు, ముసలివాళ్లు, రోగిష్టులతో సహా – వెళ్లిపోతున్నారు. వాళ్లను ఎల్‌టిటిఇ బలవంతంగా తన వద్ద ఉంచుకుందనీ వాళ్లను మానవ కవచంగా వాడుకుంటున్నదనీ శ్రీలంక ప్రభుత్వం ఆరోపించింది. ఎల్‌టిటిఇని విడిచిపెట్టి రావడానికి శ్రీలంక ప్రభుత్వం ఒకటికి రెండు సార్లు గడువులు కూడా విధించింది. ఆ తర్వాత ఎల్‌టిటిఇపైన తుది దాడికి తమ సైన్యం సిద్ధంగా ఉందనీ పౌరులు యుద్ధ ప్రాంతం నుంచి బయటికొచ్చేదాకా ఆగేది లేదనీ కూడా శ్రీలంక ప్రభుత్వం కిందటి వారం ప్రకటించింది.

ఎల్‌టిటిఇపైన శ్రీలంక ప్రభుత్వం వేస్తున్న ఆరోపణలో నిజం ఉండవచ్చు. తాను తమిళుల స్వేచ్ఛ కోసం పోరాడుతున్న ఏకైక సంస్థ అనీ తాను ఏం చేసినా తమిళులు భరించవలసిందే, సహకరించవలసిందేననీ ఎల్‌టిటిఇ మొదటి నుంచి అంటున్నది. ప్రతి కుటుంబం ఒక కొడుకును గానీ, కూతురిని గానీ పోరాటానికి ఇవ్వాలనేది ఎల్‌టిటిఇ చాలాకాలంగా తమిళులపైన అమలు చేస్తున్న ఆంక్ష. ఈ మధ్య రెండవ 'బలి' కూడ కోరుకుంటున్నదని వినికిడి. అంతర్జాతీయంగా హక్కుల సంస్థలు, ప్రవాస తమిళులు గగ్గోలు పెట్టేవరకు మైనారిటీ తీరని పిల్లలను వాళ్లు తీసుకుపోతూ వచ్చారు. అంతేకాదు తనతో విభేదించేవారినెవ్వరినీ ఎల్‌టిటిఇ బతకనివ్వలేదు. ఆ దేశంలోనే కాదు, చెన్నైలోనూ హత్యలు చేసింది. కాబట్టి తాను రిట్రీట్ అయ్యేటప్పుడు తమిళ సమాజం తనతో బాటు రిట్రీట్ అయి తనకు కవచంగా ఉండాలని ఎల్‌టిటిఇ ఆదేశించి ఉంటే ఆశ్చర్యపోవలసిందేమీ లేదు.

అయితే ఇది ఒక వైపు సత్యం మాత్రమే. ఒక వేళ తమిళులెవరికయినా ఎల్‌టిటిఇని కాదని బయటికి వచ్చే అవకాశం ఉన్నా ఆ 'విముక్తి'ని వారు కోరుకునే పరిస్థితి లేదు. ఎందుకంటే 'విముక్తి' పొందిన తమిళులను శ్రీలంక ప్రభుత్వం స్వేచ్ఛగా బయటి సమాజంలో కలిసిపోనివ్వదు. వాళ్లు దశాబ్దాలుగా ఎల్‌టిటిఇ పాలనలోని 'వన్ని' ప్రాంతంలో (శ్రీలంకలో తమిళులు అధికంగా నివసించే ఉత్తర ప్రాంతాన్ని 'వన్ని' అంటారు) నివసించారు కదా. ఎల్‌టిటిఇ అంటే ఇష్టం లేనట్టయితే ఎప్పుడో బయటకు వచ్చేసేవారే కదా. రాలేదంటే ఎల్‌టిటిఇ అభిమానులనే అర్థం. కాబట్టి వారందరినీ శ్రీలంక ప్రభుత్వం క్యాంపులలో పెట్టి నిఘా వేసి ఉంచుతుంది. ఆ క్యాంపులలో పరిస్థితులు అధ్వాన్నంగా ఉంటాయనేది చిన్న మాట. అక్కడ బతుకుకే భరోసా లేదు. ఆ క్యాంపులలోకి సైన్యం అదుపులో ఉన్న ముసుగు వేసుకున్న ఇన్‌ఫార్మర్లను తీసుకొస్తారు. వారు ఎవరిని వేలుపెట్టి చూపిస్తారో వారిని సైన్యం తీసుకుపోతుంది. ఆ తరువాత ఆ వ్యక్తి ఏదైనా జైలులో కనిపిస్తే అదృష్టం అనుకోవాలి. తరుచుగా వాళ్లు మళ్లీ కనబడరు. ముల్లైత్తివు పైన శ్రీలంక సైన్యం దాడికి దిగేనాటికి ఆ ఊరి 37వేల జనాభాలో ఒక్కరూ మిగలకుండ ఎల్‌టిటిఇ గెరిల్లాలతో పాటు ఉత్తరానికి వెళ్లిపోయారంటే ఎల్‌టిటిఇ పెట్టిన (లేక పెట్టి ఉండగల) ఆంక్షతో బాటు ఈ వాస్తవం కూడ ఒక కారణమే.

అఫ్ఘానిస్తాన్‌లోనూ ఇరాక్‌లోనూ అత్యంత క్రూరమైన యుద్ధం నెరపిన అమెరికా సహితం చేయని ఒక పని శ్రీలంక ప్రభుత్వం చేసింది. అది యుద్ధ ప్రాంతంలో మీడియాను పూర్తిగా నిషేధించడం. 2006 నుంచి ఈ ఆంక్ష అమలులో ఉంది. అందువల్ల అక్కడినుంచి వచ్చే వార్తలన్నీ అధికారిక వర్తమానాలే. ఇక మానవ హక్కుల కార్యకర్తలు గానీ ప్రభుత్వానికి అనుకూలురు కాని పరిశీలకులు గానీ అక్కడ తిరగడానికి అనుమతి లేదని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. అప్పుడప్పుడు కొన్ని విషయాలయినా బయటి కొస్తున్నాయంటే దానికి మూలం 'వన్ని' ప్రాంతంలోని క్రైస్తవ ఫాదరీలు, పాస్టర్ల సాహసమే. వారు మత సంబంధమైన కార్యకలాపాల కోసం బయటికొచ్చినప్పుడు రహస్యంగా మీడియాకూ మానవ హక్కుల సంస్థలకూ చేరవేసే సమాచారమే ప్రభుత్వ ప్రచారాన్ని కొంతవరకైనా ప్రశ్నించడానికి అవకాశం కలిగిస్తున్నది.

ముల్లైత్తివుకు ఉత్తరాన 10 కిలోమీటర్ల వెడల్పు, 25 కిలోమీటర్ల పొడవు ఉన్న అటవీ ప్రాంతంలో రెండున్నర నుంచి మూడు లక్షల మంది తమిళులు ఇవాళ ఇరుక్కొని ఉన్నారు. వాళ్లు బయటికి రావడానికి శ్రీలంక ప్రభుత్వం పెట్టిన గడువు అయిపోయింది. 'తుది యుద్ధం' ఇవాళో రేపో మొదలుపెడతానని ఆ దేశ అధ్యక్షుడు మహీంద రాజపక్షె అంటున్నాడు. వాళ్ల జీవితాలకు అక్కడే ఉన్నా భరోసా లేదు, బయటికొచ్చే ఆలోచన చేసినా భరోసా లేదు. ఈ రోజు వారు ఇరుపక్షాల మధ్య నలిగిపోతున్నారనడంలో తప్పులేదుగానీ స్వతంత్ర శ్రీలంకలో వారు తొలి నాటి నుంచి అనుభవించిన వివక్ష, భౌతిక హింస దీనికి మూలం అని గుర్తించకపోవడం చాలా పొరబాటవుతుంది. భిన్న మతాలు, సంస్కృతులకు అనాదిగా కాకున్నా శతాబ్దాలుగా నిలయం అయిన శ్రీలంకను 1948లో స్వాతంత్ర్యం పొందిన తదుపరి సింహాళీయ బౌద్ధులకు చెందిన దేశంగా మలచడానికి రాజ్యాంగపరంగాను, వీధి గూండాయిజం రూపంలోనూ ఆ దేశానికి చెందిన మెజారిటీ వర్గం చేసిన ప్రయత్నం ఎల్‌టిటిఇ మొదలుపెట్టిన అంతర్యుద్ధం వెనుక ఉంది. శ్రీలంకలో బౌద్ధులే కాక హిందువులు, ముస్లింలు, క్రైస్తవులు పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నారు. హిందువులు, ముస్లింలు తమిళులు కాగా క్రైస్తవులు తమిళులలోనూ సింహాళీయులలోనూ ఉన్నారు. కానీ వీరందరినీ రెండవ శ్రేణి పౌరులుగా బతకమని హెచ్చరించే సింహాళీయ బౌద్ధుల జాత్యహంకారం 1948 నుంచే మొదలయింది. శ్రీలంక రాజ్యాంగంలోనే వివక్ష ఉంది. ఆ దేశానికి అధ్యక్షునిగా సింహాళీయ బౌద్ధులు తప్ప వేరే ఎవ్వరూ ఉండడానికి వీలులేదు. ఆ దేశంలో మాట్లాడే రెండే భాషలు సింహాళ, తమిళం కాగా తమిళుల నిరసన సాయుధ పోరాట రూపం తీసుకొని పీకల మీద కూర్చునే దాకా తమిళానికి రెండవ అధికార భాషగా గుర్తింపు ఇవ్వడానికి సహితం సింహాళీయులు సిద్ధపడలేదు. ఇక భౌతిక దాడులు, జాతి ఘర్షణలు, అవమానాలయితే లెక్కే లేదు. ప్రధాన తమిళ ప్రాంతమయిన 'వన్ని'కి ముఖ్య పట్టణం జాఫ్నా కాగా, 'వన్ని'కి ముఖద్వారం వావున్నియా పట్టణం. కొలంబో నుంచి జాఫ్నాకు వెళ్ళే రైలెక్కిన తమిళులు రైలు వావున్నియా స్టేషన్ చేరిన తరువాతే స్థిమితంగా ఊపిరిపీల్చుకునేవారని అంటారు. ఇది నిన్న మొన్నటి పరిస్థితి కాదు, దాదాపు 1948 నుంచి ఉన్నది.

బౌద్ధాన్ని బుద్ధుని ప్రవచనాల నుంచి అర్థం చేసుకొనే వారికి, శ్రీలంకలో ఈ జాత్యహంకారానికి ప్రధాన దన్నుగా నిలిచింది బౌద్ధమత అధిపతులేనని చెప్తే ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. ఆ దేశ పాలకులెప్పుడయినా మైనారిటీల పట్ల కొంచెం ఉదారంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తే చాలు బౌద్ధ మత పెద్దల ఆగ్రహాన్ని ఎదుర్కోవలసివస్తుంది. బుద్ధుడు చెప్పిన శాంతి, సహనం, స్నేహ భావాలకు ఇది వ్యతిరేకం కాదా అని బౌద్ధ భిక్షువులను ఒక పాశ్చాత్య పరిశీలకుడు ప్రశ్నించగా బుద్ధుడు చెప్పినశాంతి, సహనం లాంటివి బౌద్ధుల పట్లనే తప్ప అన్యుల పట్ల ప్రదర్శించనక్కరలేదని వారు జవాబు చెప్పారుట! అధికార దాహానికి బలికాని సిద్ధాంతం ప్రపంచంలో లేదు కాబోలు.

కాగా, శ్రీలంక ప్రభుత్వం నెరపుతున్న 'తుదిపోరు'లో భారత పాత్రేమిటన్నది మనం వేసుకోవలసిన ప్రశ్న . తమిళ పౌరులకు హాని కలిగించవద్దని శ్రీలంక ప్రభుత్వానికి ప్రణబ్ ముఖర్జీ హితవు చెప్పివచ్చినట్లు పత్రికలలో చదివాము. కానీ ఈ 'తుదిపోరు' వెనుక భారత్ సహాయం, అండ ఉన్నాయని ఆ దేశానికి చెందిన ప్రజాతంత్ర వాదులంటున్నారు. 'మాకు మహిందా రాజపక్షె గురించి తెలుసు. ఎవరో ఒకరి అండలేకుండ అతనింత బరువు మీద వేసుకోడు. అది అమెరికా అయినా కావాలి, భారత్ అయినా కావాలి. అమెరికా దృష్టి ఇప్పుడు శ్రీలంక మీద లేదు కాబట్టి ఇండియాయే అయివుండాలి' అంటున్నారు. ఇది నిజమైతే శ్రీలంక తమిళులు అనుభవిస్తున్న నరకానికి భారత పౌరులమైన మనమూ పరోక్షంగా బాధ్యులమే.

ఈ చీకటి కథలో ఒకే ఒక వెలుగు రేఖ ఏమిటంటే ఈ మేరకయినా వాస్తవాలు బయటకు వస్తున్నాయంటే అది శ్రీలంకకు చెందిన పాత్రికేయులు, మానవ హక్కుల ఉద్యమకారుల వల్లనే. వారిలో అధికులు సింహాళీయులే. అందులో బౌద్ధులున్నారు, క్రైస్తవులున్నారు, ఏ నమ్మకాలూ లేనివారున్నారు . వారి కృషి చాలా సాహసంతో కూడుకున్నదనడానికి రుజువు జనవరి 8వ తేదీన కొలంబోలో జరిగిన ప్రముఖ పాత్రికేయుడు లసంత విక్రమ తుంగ హత్య. తనను శ్రీలంక ప్రభుత్వం ఏదో ఒకరోజు హతమారుస్తుందని తెలిసి ముందుగానే రాసిపెట్టిన ఆఖరి సంపాదకీయం బాగా ప్రచారమయింది. శ్రీలంకలో నెలకొన్న చీకటి రాజ్యాన్ని గురించి అందరూ మాట్లాడవలసిన ఆవశ్యకతను తెలిపింది.